Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовской“ и въ ц. к. Староствах на провинціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 179. Недѣля 11 (23) Серпня 1891. Рôкъ I.

Антісеміты и Молодочехи.

Коли недавно тому вѣденьскѣ антісеміты выбрали ся на выставу до Праги, мусѣло то здивувати кождого, що то стало ся такого, що наразъ Нѣмцѣ и то Вѣденцѣ, котрѣ ще бôльше якъ всякѣ иншѣ Нѣмцѣ ненавидять Чеховъ, стали наразъ такими великими приятелями Чеховъ, що ѣдуть не лишь оглядати выставу, але навѣть везуть имъ „Привѣтъ вôдъ мѣста Вѣдня“ въ видѣ великои таблицѣ, котру механікъ Шнайдеръ хотѣвъ зразу заткнути на велику жердку але вôдтакъ, не могучи того зробити, повѣсивъ собѣ єи на груди. Теперь ажь стало звѣстно, що мавъ сей приѣздъ значити а значѣнє его пояснила „Kreuzztg“, котра перша подала вѣсть про цѣль сеи подорожи. Кôлько правды єсть въ сѣмъ поясненю годѣ знати, але фактомъ єсть, що оно выкликало середъ нѣмецко-лібералньои прасы вѣденьскои велике розъяренє и сталось предметомъ широкои дискусіи. Мы не станемо тутъ розбирати сего пояснення а просто лишь занотуемо то, що подає „Kreuzztg.“ яко рѣчь все таки цѣкаву и характеристичну.

Справоздавець згаданои ґазеты каже, що проводиръ антісемітôвъ на ческôй выставѣ Ернстъ Шнайдеръ, такъ зазначивъ своє становище:

„Антісемітска ґрупа въ Радѣ державнôй пояснила вже по части дня 24 червня устами пос. Люеґера свою державно-правну проґраму. Єи дѣяльнôсть не має обмежитись лишь на саму нѣмецку Австрію або на Вѣдень, лишь она стремить до спôльного дѣланя зô всѣма народами монархіи и то обохъ єи половинъ. Антісемітска партія стремить до усуненя стану рѣчей, якій выкликавъ дуалізмъ, але не длятого, щобы Нѣмцѣ назадъ въ цѣлôй монархіи запанували, лишь щобы зъ Вѣдня перевести угоду, опираючу ся на національнôй рôвноправности зô всѣма народами, що жиють пôдъ короною Габсбурґôвъ, отже також и зô Словаками, Русинами, Сербами и Румунами. Антісеміти уважають себе властивыми представителями велико-австрійскои гадки, але и не суть безусловными прихильниками централізму. Противно, они яко соціяльна партія реформы, уважають скупленє всякои економічнои, культурнои и державнои дѣяльности въ столици за шкôдливе. Нагромаджуванє капіталу на однôй точцѣ єсть лишь выгодою для вызыскуючихъ спекулянтôвъ, доводить зрôстъ пролетаріяту и вôдтягає краямъ потрѣбнѣ силы та доводить до зôпсутя обычаѣвъ. Але мѣродайнымъ моментомъ єсть, що зъ централізму въ Австріи и Угорщинѣ мали доси хосенъ лишь жиды. Тому то економічный, моральный и національный интересъ вымагає того, щобы поодинокимъ краямъ коронным монархіи признати приналежне имъ право въ повнôмъ обемѣ. Вѣдень єсть и буде завсѣгды культурнымъ осередкомъ державы, бо до того назначили его історія, его розвôй промысловый и ґеоґрафічне положенє. Правда, що нинѣ зô всѣхъ сторонъ наликують: „Увольнѣмъ ся вôдъ Вѣдня!“ — але скоро прийде до згоды зô всѣми народами, тогды стане Вѣдень не примусомъ лишь природнымъ ходомъ рѣчей столицею цѣлои державы и стане зновъ процвитати. Таке саме становище занимають антісеміты и супротивъ нѣмецкого языка. Они мусять признати, що черезъ намѣренє, котре не дасть ся перевести, накинути всѣмъ краямъ нѣмецкій языкъ, той языкъ лишь стратитъ своє значѣнє сполучаючои звязи. Наша партія має то переконанє, що економічный и духовый розвôй не-нѣмецкихъ народôвъ безъ достаточного розширеня нѣмецкого языка єсть неможливый; просвѣченѣ круги другихъ народôвъ станутъ заразъ охотно его учити ся, скоро покине ся нерозумну систему примусу.

Першою практичною пробою выступити зъ сими гадками и плянами передъ загалъ народôвъ габсбурґскои короны буде скликанє антісемітского конґресу, на котрôмъ являть ся представителѣ всѣхъ народôвъ, а прогулька вѣденьскихъ антісемітôвъ до Праги подасть першу нагоду, розкрыти сей плянъ публично. Антісемітска гадка єсть нинѣ одинокою спôльною звязею, яка сполучає бôльшôсть арійскихъ народôвъ монархіи и длятого она покликана статись пôдставою порозумѣня всѣхъ народôвъ. Нашимъ намѣренемъ єсть длятого утворити антісемітскій союзъ, котрый бы розтягавъ ся на обѣ половины монархіи и котрый ставъ бы ся школою велико-австрійскои идеѣ, котра закôнчилась бы помиренємъ и згодою христіяньскихъ народôвъ полудневои Европы.

Стôлько сказавъ антісемітъ Шнайдеръ. Послухаймо жъ теперь, що той самъ справоздавець доносить о Молодочехахъ. Проводиръ ихъ дръ Юл. Ґреґръ мавъ такъ єму сказати:

Молодоческôй партіи припала теперь роля проводирôвъ мѣжь славяньскими племенами въ Австріи и Угорщинѣ. Зъ рôзныхъ сторонъ, бо навѣть и вôдъ Угорскихъ Румунôвъ шлють теперь письма до молодоческихъ мужѣвъ зъ просьбою, щобы они утворили пôдставу до борбы за національнѣ права въ цѣлôй монархіи. Тому то въ найновѣйшихъ часахъ выготовлено плянъ союза пригнетеныхъ народôвъ въ обохъ половинахъ державъ, котрый бы розпочавъ борбу и практичне переведенє рôвноправности всѣхъ народôвъ. Ческій народъ готовъ взяти ту ролю на себе и длятого вже въ найблизшôмъ часѣ розширить свою проґраму дѣланя такъ, що буде домагати ся не лишь признаня ческого права державного для краѣвъ ческои короны але и такои самои автономіи для

ПАРТІЯ ШАХÔВЪ.

Новеля

М. ІОКАЯ.

(Конець.)

Сумнѣ и безнадѣйнѣ вернули они до свого полку, а ставувши передъ Ахманцадою, розповѣли єму щиро пригоду, якъ переступили его приказъ, якъ напившись горѣвки позасыпляли, якъ оба послѣднѣ вартôвники грали въ шахи и якъ потратили свои конѣ.

Ахманцада не показавъ нѣколи гнѣву по собѣ, коли выдававъ засуды. Зъ его вѣчно спокойного лиця годѣ було вôдчитати чи то смерть, чи житє.

— Скоро на вôсѣмъ мужа оставъ ся лише одинъ кôнь, то зрозумѣєте, що сѣмохъ зъ васъ за богато. Я не читавъ нѣ въ алькоранѣ, нѣ въ азоратѣ, щобы вôсѣмъ людей могло сидѣти на однôмъ кони. А що вы такъ славно умѣєте грати въ шахи, то сѣдайте ось тутъ и нехай гра въ шахи рѣшає, котрый зъ васъ має бути тымъ однымъ, що буде сидѣти на тôмъ одинокôмъ кони. Прочихъ ангелъ смерти собѣ забере.

Сказавши то, звелѣвъ Ахманцада принести чотири шахôвницѣ, котрѣ турецкѣ панове беруть зъ собою завсѣгды въ дорогу, и скоро поуставлювано фіґуры, мусѣли усѣ вôсѣмъ Бедуінôвъ сѣдати до гры.

За ними по заду стояло дванацять вправныхъ стрѣльцѣвъ зъ набитыми карабінами, щобы заразъ розстрѣляти кождого, хто проґрасть партію.

Сей, або той, борзо пôддавъ ся свому сильнѣйшому противникови; иншій зъ роспуки стававъ быстроумнымъ и поборювавъ свого, лѣпше граючого противника, що вже уважавъ себе за выгравшого. Проґравшихъ вôдпроваджували заразъ на бôкъ, а гукъ карабінôвъ дававъ знати, що имъ вже конець зробили.

Перша партія шахôвъ скôнчилась: Чотиры полягли, чотиры выгравшѣ, остались.

Теперь засадили и тыхъ, що выграли, до шахôвницъ.

Нова надѣя, але и новый трепетъ. Напружена увага борючого ся о житє духа — въ подвôйнôй борбѣ. Лишь одно фальшиве посуненє, одна незавважана лапка, а схибившій лише крикнувъ: бо то бувъ вже его засудъ на смерть.

И зновъ два проґрали. Ихъ вôдвели, постріляли.

Остало ще лишь двохъ: Сеферъ и Маруфъ, саме такъ, якъ тогды при огни на стôйцѣ. А обидва найлѣпшѣ и найзавзятѣйшѣ грачѣ въ шахи.

Котрыйсь зъ нихъ грає нинѣ остатну свою партію.

Почали грати оба зъ напруженою увагою, попôдпиравши чола руками. Надумуючись и обчислаючи, посувають они фіґурами, не отягають ся, анѣ не перехапують ся. Довшій часъ не мôгъ одинъ другого въ нѣчôмъ перемогти, бо кожда добыча одного, коштовала такои самои страты противну сторону. Вôдъ часу до часу приглядаючѣ ся грѣ, кивали зъ признанємъ головами, коли бачили, якъ котрый зъ грачѣвъ добре посунувъ.

Поволи спорожнювалась шахôвниця, а головнѣ фіґуры лежали по однôмъ и по другôмъ боцѣ. Почало прояснюватись, якъ рѣчи стоять. Зновъ кôлька посувôвъ и Сеферъ стратить свою другу вежу.

Маруфъ ставъ вже богато сильнѣйшій, вôнъ сильнѣйшій о одну вежу вôдъ свого противника. А се значить дуже богато. Кождый пересвѣдченый, що вôнъ мусить конче партію выграти.

Наразъ выступили краплѣ поту на Маруфове чоло. Смертельный страхъ єго огортає, вôнъ починає трясти ся на цѣлымъ тѣлѣ.

прочихъ народôвъ монархіи якъ Словакôвъ, Русинôвъ, Хорватôвъ, Словенцѣвъ, Сербôвъ, Дальматинцѣвъ, Италіянцѣвъ и Румунôвъ. Спôльна цѣль дасть ся такъ означити: На мѣсце теперѣшнои подвôйнои державы стане союзъ державъ, отъ може пôдъ такою назвою: „Сполученî державы Австріи". Кожда зъ тыхъ державъ буде мати свою адміністрацію, свои фінансы, свои права и повну автономію въ культурныхъ справахъ. Армія позôстане спôльною. Спôльнôй репрезентаціи тыхъ державъ припаде задача стерегти всѣ національнî права основнî кождои державы. Точнымъ уложенемъ сеи проґрамы займесь конференція народôвъ, котра незадовго збере ся. Она заименує екзекутивный комітетъ, зложеный зъ всѣхъ членôвъ народôвъ, беручихъ участь и вôнъ возьме тогды провôдъ тои ліґи. Головною его задачею буде орґанізувати у всѣхъ краяхъ коронныхъ автономістичнî партіи на взôрець молодоческои. Мѣжъ австрійскими Славянами не буде то трудно, а що и нѣмецкî антісеміты не противнî тôй гадцѣ, то слѣдуючî выборы до Рады державнои зможуть вже выдати федералістичну бôльшôсть. Рôвночасно буде комітетъ розвивати таку саму идею и на Угорщинѣ. Коли мы беремось переводити такій плянъ — казавъ Ґреґръ — то знаемо, що зробимо тымъ далеко бôльше для удержаня австрійскои державы акъ тî, що лишь словами бажають еи добра. Зъ тымъ можемо погодити и нашî симпатіи для Россіи, бо коли всѣ народы въ Австріи розвинуть ся крѣпко, то не буде и незгоды Австріи зъ Россіею. Чехи суть противниками всякои централізаціи Славянъ. Мы признаемо россійскому народови яко найсильнѣйшому, право проводу, але и бажаемо середъ всякихъ обставинъ самостôйнои державнои орґанізаціи для кождого поодинокого народу славяньского. Мы панславістами лишь яко представителѣ славяньскои солідарности, але и рѣшучî защитники федеративнои системы, котра кождому племени забезпечуе его индівідуальность.

Поки що не хочемо высказувати нашихъ гадокъ о сихъ проґрамахъ нѣмецкихъ антісемітôвъ и Молодочехôвъ, а констатуемо лишь ихъ згôдность якъ въ загальныхъ чертахъ, такъ и въ декотрыхъ поодинокихъ точкахъ.

Дописъ.

Зъ Сокальщины.

(Забава сторожи огневои въ Лучицяхъ и порядки въ тамошнôй громадѣ).

Сокальщина належить до тыхъ щасливыхъ закуткôвъ нашои Галицкои Руси, котрî якъ не двигнули ся вже зъ своеи моральнои нужды, то бодай можуть сказати на певно вже теперь, що до нихъ належить будучность. Та певность е для нихъ тымъ, чимъ для плывучого човна недалекій берегъ, а побѣда по ихъ сторонѣ тымъ певнѣйша, чимъ лѣпшихъ мають керманичѣвъ.

Про Сокальщину — я зъ одной менѣ лѣпше знанои части выводжу свôй судъ про цѣлôсть — можна сказати и одно и друге. Она двигае ся по дорозѣ до лѣпшого пôдъ умнымъ проводомъ свѣдущихъ людей зъ помѣжь мѣсцевои интеліґенціи.

Я мавъ нагоду пересвѣдчити ся о тôмъ на забавѣ устроенôй въ лѣсѣ 18 с. м. сторожею огневою зъ Лучиць, де крôмъ мѣсцевыхъ селянъ, зôбрали ся зъ поблизькои интеліґенціи всѣ, кого тѣшить розвôй нашого селяньского стану.

Забава почала ся коло 5 годины вечеромъ въ тѣни могучихъ дубôвъ та ялиць, при блеску заходячого сонця. По привѣтныхъ звукахъ трубы станувъ мѣжь уставлеными въ два ряды огневыми сторожами п. проф. Наталь Вахнянинъ и розпочавъ промову свою згадкою про свôй недавный побутъ у братнього народу ческого. Вôнъ згадавъ примѣрне ческе село Стежеры, що числить не менче якъ 13 рôзнородныхъ товариствъ а витаючи радôстно подôбнî почины Лучицькои громады побажавъ и ѣй такого зросту и славы. Пôсля тои теплои та щирои промовы проф. Вахнянина вôдспѣвавъ селяньскій хоръ мѣшаный пôдъ проводомъ лучицького почтмайстра, п.Онишка, пѣсню: „Щасть намъ Боже", почôмъ приглядали ся всѣ ґімнастичнымъ пробамъ пожарникôвъ а именно перескакуваню черезъ мотузъ. Розбрѣвшихъ ся по лѣсѣ гостей згорнула назадъ нова промова о. И. Крыницкого зъ Бобятина, поясняюча простыми, ясными словами гарну задачу огневои сторожѣ такъ пôдъ взглядомъ пожитку якъ и забавы. Словами св. Письма вôзвавъ въ кôнци бесѣдникъ зôбраныхъ до солідарности и дружбы, указуючи имъ на примѣрнî спôлки Анґлічанъ, а хочьбы и нашихъ жидôвъ. По гарныхъ дуетахъ скрипковыхъ пп. Онишка и Рехтшафта розлягла ся по лѣсѣ наша люба коломыйка, тымъ любѣйша, що выгравали еи нашî таки сѣльскî віртуозы. Музика троиста — скрипка, басъ и решето — не уступлять такъ швидко моднымъ инструментамъ. Рôвно красно вôдограла она и гимнъ: „Боже буди покровитель". Коли хоръ вôдспѣвавъ пѣсню „Кобы була я зазуля", промавлявъ въ друге проф. Вахнянинъ. а мова его була теперь выразомъ признаня и подяки такъ огневôй сторожи якъ и головнымъ еи основателямъ п. Левитовичови, управителеви Лучиць, и мѣсцевому парохови о. Филевичеви

По кôлькохъ словахъ подяки вôдъ члена огневои сторожи-селянина озвавъ ся господарь забавы п. Левитович. Полякъ сей промавлявъ по польски, а щирî и не пустî, бо попередными дѣлами попертî слова его подобали ся намъ тымъ краще, що показували наглядно, якъ то таке дѣло, якъ праця коло пôдвигненя простого народу еднае людей рôзныхъ переконань и народностей, якъ она затирае всѣ клясовî и національнî рôзницѣ, що выгрѣвають ся въ головахъ теоретикôвъ. Гучно та оплесками нагородженî слова п. Левитовича закôнчили забаву. На тôмъ кôнчу и я свое справоздане. Не можу однакъ поминути того, що Лучицѣ крôмъ заложенои вже 1887 р. сторожѣ огневои мають такожь взôрцеву читальню. Надъ заведенемъ хору працюе власне п. Онишко, а якъ чую, то невдовзѣ буде тамъ и свôй шпихлѣръ и своя каса задаткова. Добре дѣло хвальбы не потребуе. Щаслива дорога вамъ громадяне Лучицкî за прикладомъ Ческихъ Стежеръ!

Щ...

Люде чи звѣрѣ?

(Зъ салѣ судовои).

(Конець.)

Поліціи удало ся вже подоходити богато рѣчей належачихъ до убитыхъ Шнайдерами дѣвчатъ. Сконстатовано дальше, що служницѣ Брабець и Зайлеръ не пропали, але жиють и не мали зъ Шнайдерами нѣякого дѣла. За то выкрыто два новî случаѣ, въ котрыхъ Шнайдеръ вабивъ до себе служницѣ и одну зъ нихъ навѣть вже бувъ звабивъ, лишь она якимсь щастемъ не попалась въ его руки.

На вѣденьскôмъ передмѣстю звабивъ вôнъ бувъ до себе служницю Іосифу Горалекъ обѣцюючи ѣй дуже добру службу у якоись бароновои. Вôнъ казавъ ѣй, що буде тамъ мати добру службу а крôмъ того може богато мати зъ „кошикового." Вôнъ давъ служници тôй свою адресу и казавъ писати або до Розаліи Шляйхеръ (очевидно до своеи жѣнки), або таки зовсѣмъ до него самого на имя Юліюсъ Фрешль и додавъ, що то вôнъ такъ называесь. Горалекъ не могла вже дочекатись, коли дôстане нову службу, але мусѣла еще на старôй службѣ дослугувати 14 днѣвъ; вôдтакъ писала до Шнайдера, але на щасте не дôстала нѣякои вôдповѣди. Коло другои служницѣ, Слюхінакъ, Шнайдеръ дуже заходивъ ся; казавъ ѣй, що вôнъ есть рѣзникомъ и дасть ѣй дуже добру службу у однои спаралѣжованои бароновои, де она буде панувати, буде робити, що схоче, але за то мусить ему робити выгоду при купнѣ мяса, бо вôнъ доставляе мяса для тои бароновои, а вôдъ кухарки богато зале-

---

Ажь теперь пôзнавъ вôнъ, що его противникъ помимо страты, яку вôдъ него потерпѣвъ, мае одинъ посувъ, котрымъ выграе партію, скоро лишь его добачить.

Коли Сеферъ схоче жертвувати свою королеву за Маруфову вежу, то дасть ему потôмъ бѣгуномъ мата.

Чи добачить вôнъ той посувъ? Се пытане, котре означае житє або смерть.

Сеферъ вдививъ ся довго въ шахôвницю. Поглядъ его очей показуе, що вôнъ видить дуже добре той посувъ, котрый може его уратувати. Однакъ вôнъ не сягае рукою по фіґуру, але здае ся, що надъ чимось роздумуе.

— Маруфе! — каже наразъ до свого противника, — кôлько у тебе дѣтей дома?

— Четверо, — вôдповѣвъ Маруфъ дрожачими устами.

— А невдовзѣ на пяте надѣя?

— Такъ.

— Добру маешь жѣнку, що?

— Добру и вѣрну, — вôдповѣвъ Маруфъ, зôтхнувши.

Сеферъ повѣвъ рукою по лици и почавъ щось шептати, мовъ бы вôдмавлявъ молитву.

Вôдтакъ зажадавъ воды въ миску, обмывъ лице, очи, праву и лѣву руку, а потôмъ поклонивъ ся въ право и въ лѣво. Въ такій часъ стоять звычайно коло молячого ся оба ангели хранителѣ.

— Ты дарувавъ менѣ послѣднои ночи програну, щобы я лягъ спати, — почавъ Сеферъ знова.

Маруфъ покивавъ лише головою.

— Ты бувъ усе добрымъ товаришемъ для мене, Маруфе.

Маруфъ безнадѣйно склонивъ голову въ долину.

Сеферъ сягнувъ рукою межи шаховî фіґуры и посунувъ — та не королевою, але бѣгуномъ.

— Шахматъ! — розляглось наразъ довкола. Всякій, що тамъ стоявъ, спѣшивъ се оповѣстити. Маруфъ побѣдивъ вкôнци, а Сеферъ програвъ.

Сеферъ вставъ спокôйно, стиснувъ ще разъ руку свого сидячого неподвижно товариша и кивнувъ до стоячихъ за нимъ стрѣльцѣвъ, що вôнъ вже готовый.

За двѣ хвилины звѣстили сальвы карабінôвъ, що гра вже скôнчилась.

И Сефера розстрѣляли.

Але Маруфъ все ще сидѣвъ при скôнченôй партіи.

И глядѣвъ стовпомъ передъ себе а дрожачими руками уставлявъ фіґуры на ново, але такъ якъ той, що нѣколи въ житю не видѣвъ ихъ уставленыхъ въ порядку: высшî фіґуры разомъ зъ хлопцями, чорнî зъ бѣлыми.

— Вставай! — кликнувъ до него Ахманцада; — сѣдай на коня, ты будешь жити.

Але чоловѣкъ сидѣвъ и дививъ ся стовпомъ передъ себе. До тогожь почавъ ще посувати безъ всякои мысли фіґурами по шахôвници то впередъ то взадъ и дививъ ся на нихъ зъ осмѣхомъ: „Якъ се по дурному! Оденъ мае турбанъ, а другій кôньску голову".

— Пôдведѣть его! — розказавъ Мехмедъ.

Два воякы пôдняли его зъ мѣсця; але чоловѣкъ глядѣвъ зъ дурноватымъ смѣхомъ передъ себе. Небо, земля и люде стали для него незнаными предметами; вôнъ дививъ ся безъ мысли довкола себе, а те що вôнъ вымавлявъ, неподабало бôльше на бесѣду чоловѣка.

Пôдчасъ послѣдного посуву на шахôвници вôнъ збожеволѣвъ.

Переложивъ

Н. Н.

кить, щобы рѣзникъ мавъ заробокъ. Слюхінакъ радилась брата що робити, а той вôдрадивъ ити на службу до спаралижованои бароновои. Въ тôмъ часѣ убивъ бувъ Шнайдеръ вже три служницѣ.

Въ лѣсѣ, де знайдено убиту Готеваґнеръ, зроблено облаву и перешукано цѣлый лѣсъ, але не знайдено нѣчого. Треба ще лишь перешукати керницю въ тôмъ лѣсѣ, котра есть 17 метрôвъ глубока, а въ котрôй вода стоить на три метры. Доси єи не перешукано, бо нѣхто не хоче пôдôймити ся коштôвъ чищеня керницѣ и ажь судъ мусить рѣшити, хто єи мае чистити. Розалія Шнайдеръ, котра, якъ звѣстно, хотѣла убити ся, мае ся добре и певно подужае, що для дальшого слѣдства есть рѣчь дуже важна.

Переглядъ політичный.

Міністеръ справъ внѣшныхъ, ґр. Кальноки, принимавъ оногди на одногодиннôй авдіенціи сербского міністра справъ заграничныхъ, дра Джорджевича, повертаючого зъ Карльсбаду до Бѣлграду.

Дня 6 вересня вôдбуде ся въ Празѣ вѣче Молодочехôвъ, а небавомъ мае вôдбути ся также конференція Старочехôвъ, котрй дотеперь глядять досыть рôвнодушно на все, що дѣе ся межи Молодочехами.

Урядова ґазета вѣденьска оголосила вчера розпоряджене міністерства справедливости, установляюче въ Порохнику судъ повѣтовый въ районѣ перемыского суду окружного. Судъ сей розпôчне свою дѣяльнôсть зъ днемъ 1 сѣчня 1892 р.

Пôвнôчна Аґентія заявляе урядово, що россійске правительство уважае заказъ вывозу жита яко достаточне средство до запевненя живности своѣй людности и немае намѣреня збороняти або утруднювати вывôзъ иншихъ плодôвъ рôльничихъ.

И россійска праса заговорила вже про послѣдній подѣѣ въ Празѣ на выставѣ. „Нов. Время" заявляе, що не знати, що то за Россіяне були въ бѣлыхъ шапкахъ на выставѣ; що се не панславісты, то рѣчь певна, бо панславісты не носять національныхъ вôдзнакъ. „Австрія однакъ — каже згадана ґазета — повинна розважити, яке враженє робить въ Россіи то переслѣдуванє бѣлыхъ шапокъ. Чи Австрія бажае, щобы Россіяне уникали австрійскои теріторіи? Въ Австріи каждый Россіянинъ уходить за шпигуна, наколи пôдданй австрійскй въ Россіи подорожують собѣ безъ перешкоды."

Въ Константинополи умеръ міністеръ войны, Алі Саібъ-паша, а на его мѣсце заименовано Ґаґі Османа-пашу, маршалка палаты султаньскои, котрый и на дальше сей урядъ задержить. Османъ паша звѣстный изъ славнои обороны Плевны.

Екуменьскій патріярхъ Діонисій занедужавъ небезпечно. Коли дня 16 с. м. мало въ Фанарѣ розпочати ся богослуженє, патріярхъ не явивъ ся, що выкликало середъ священикôвъ велике занепокоєнє. Коли опôсля священики удались до его помешканя, застали тамъ патріярха коло постелѣ на землѣ лежачого безъ памяти. Прикликанй лѣкарѣ сконстатували, що патріярхъ дôставъ паралѣжъ. Лѣкарямъ удало ся опôсля патріярха знову привести до памяти, але по короткôмъ часѣ стративъ вôнъ знову притомнôсть.

Новинки.

— **Именованя.** Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала дѣйстными учителями и учительками: Михайла Мекелиту зъ Звенигорода при школѣ 4-клясовôй въ Пôдгайцяхъ; Іосифа Грицину зъ Скоморохъ при школѣ етатовôй въ Перемиловѣ: Ивана Нѣментовского управителемъ школы 2-клясовои въ Трускавци; Методія Билиньского при школѣ етатовôй въ Добровлянахъ; Василя Пилата при школѣ етатовôй въ Вороблевичахъ; Павла Мучиньского зъ Камичь при школѣ етатовôй въ Островѣ; Ернестину Ґаберле зъ Ярославѣ, при тамошнôй 6-клясовôй школѣ женьскôй.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ,** ґр. Бадені, выѣхавъ оногди разомъ зъ сов. будôвництва, п. Морачевскимъ, надъ Днѣстеръ въ Станіславôвщину и Бучаччину, щобы роздивити корыторѣки. — Є. Ексц. п. Намѣстникъ приѣхавъ вчера о 5. год. по полудни лодею по Днѣстрѣ въ Єзуполя до Довгого, а въ вôдти на Стриганцѣ и Таборыска поѣхавъ повозомъ до Братишева. Нинѣ о $7\frac{1}{2}$ год. рано поѣхавъ п. Намѣстникъ до Нижнева, зъ вôдки вôдбувае дальшу подорожь лодею по Днѣстрѣ.

— **До бобрецкои Рады повѣтовои** зъ круга громадъ сѣльскихъ выбранй: Иполитъ Чайкôвскій, дотеперѣшный презесъ, дѣдичь; Северинъ Генцель дотеперѣшный віцепрезесъ и посолъ до Рады державнои; Витовтъ, Незабитовскій, дѣдичь; о. Евгеній Даерович, гр. кат. парохъ и восѣмъ селянъ: Иванъ Сава, Іосифъ Суздовскій, Олекса Гринькôвъ, Іосифъ Ганкало, Лука Годованый Максимъ Гôрнякъ, Стефанъ Лесѣвъ и Андрѣй Плихôвскій.

— **Програма вечерка въ Самборѣ,** котрый вôдбуде ся дня 3 вересня въ сали касиновôй, при спôвучасти „Шѣспацятки" академічнои, на дохôдъ будовы руского театру: 1. Вступне слово. — 2. Лисенко „Quod libet I." хоръ. — 3. Лисенко, фортепянъ сольо пнѣ С. — 4. Нижанковскій — Зъ окрушкôвъ хоръ. — 5. Декламація. — 6. Нижанковскій — Було колись; 7. Лисенко — Гетьманы гетьманы; сольо барітонове п. Т. — 8. Вахнянинъ — Наша жизнь хоръ. — 9. Беріотъ — дуетъ на скрипки въ супроводѣ фортепяну. — 10. Вахнянинъ — Гура у бôй хоръ. — Вступъ 1 зръ вôдъ особы. — Строй візитовый або народный. — Початокъ о годинѣ $7\frac{1}{2}$ вечеромъ.

— **Спалили 12 міліонôвъ зр.** Вчера спалили на горѣ за Пелчиньскимъ ставомъ, въ присутности комісіи, 12 міліонôвъ зр. въ выплаченыхъ листахъ заставныхъ банку кредитового. П. Дембовскій, презесъ банку, давъ зъ тои нагоды снѣданє для урядникôвъ, черезъ котрыхъ руки переходили тй міліоны.

— **Нещасливый выпадокъ.** Въ Баворовѣ дня 14 серпня засыпала глина троє дѣтей, зъ котрыхъ 16-лѣтный хлопець згинувъ, а двоє дѣвчатъ выратувано. Сумный той выпадокъ бувъ — кажуть — наслѣдкомъ недбалости вôйта, бо небезпечне се мѣсце треба було давно вже засыпати Кажуть, що взагалѣ вôйтъ тои громады — чоловѣкъ дуже недбалый.

— **Трилѣтный убійникъ.** Въ однôмъ селѣ въ Италіи лишила одна прачка малу 4-мѣсячну дитину, яку взяла на выховокъ, зъ власнымъ трилѣтнымъ хлопчикомъ, а сама пôйшла за орудками. Якъ выйшла, хлопець хопивъ нôжъ, кинувъ ся на немовля и пхнувъ ножомъ въ лице коло носа такъ, що нôжъ пôйшовъ на вскôсь ажь въ головинку, а дитя, розумѣє ся, згинуло на мѣсци.

— **Завернули зъ Америки.** Власти американьскй завернули назадъ до Европы 200 селянъ зъ Прус. всхôдныхъ, котрй переѣхали вже були и море, а при тамтôмъ березѣ не могли выказати ся вôдповѣдною сумою грошевою на удержанє и прожывокъ бодай на якійсь часъ.

— **Змѣна властителѣвъ.** Добра Сѣнява въ сяноцкôмъ пов., набувъ на власнôсть вôдъ рускихъ священикôвъ п. Володимиръ Гнѣвошъ, властитель Потока золотого и Руссилова въ повѣтѣ бучацкôмъ, котрй вôдкупивъ колись у рабінôвъ-чудотворцѣвъ. — Село Турка пôдъ Коломыєю власнôсть п. Едварда Торосевича, перейшло дня 17 н. ст. серпня на власнôсть жидôвъ Бретлерôвъ за цѣну 370.000 зр. Село Скопôвъ, власнôсть п. Ивана Торосевича, брата попередного, закупивъ недавно жидъ Гальперинъ. — Село Порохниска коло Гвôздця купивъ жидъ зô Слободы рунґурскои, а село Пôзники купили жиды зъ Россіи.

Штука, наука и література.

— **„Зорѣ"** илюстрованого літературно-наукового письма для родинъ выйшло вже ч. 15. Якъ взагалѣ „Зоря", вôдъ коли стала илюстрованою часописею, представляєсь дуже гарно якъ що до самого змѣсту и добору матеріялу такъ и що до илюстрацій, такъ особливо гарне и цѣкаве есть послѣдне лише що выйшовше єи число. Змѣстъ єго такій: Сонячный промѣнь, повѣсть Василя Чайченка (Дальше); — Поезіи: Надъ руинами (В. Сивенького). Розвага (Л. Украинки), Засватанôй дѣвчинѣ (М. Школиченка), До долѣ (П. Голоты), Зôрка (В. І. Масляка); — Безъ працѣ, Казка Ив. Франка; — Исторія літературы рускои, Ом. Огоновского; Оповѣстки и критичнй замѣтки (Мусій ІІІ-ко); — Трохимъ Зѣньковскій, Посмертнй споминки (М. Уманця и В. Чайченка); — Малюнки простолюдныхъ московскихъ книгарѣвъ на украиньскй сюжеты, В. Чайченка (Конець); — Ювілейна выстава въ Празѣ; — Нашй илюстраціи: Франтішекъ Ржегоржъ, (біоґрафія до подобизны на першôй сторонѣ), Ив. Белея; — Література и штука, подае Василь Лукичь. — Се число „Зорѣ" цѣкаве особливо своими илюстраціями зъ ческои выставы и представляє крôмъ ческого писателя Ф. Ржегоржа на першôй сторонѣ, також и всѣхъ участникôвъ въ прогулцѣ до Чехъ „Львôвского Бояна"; ся послѣдня илюстрація, знята зъ фотоґрафіи есть такъ докладна, що можна на нѣй каждого участника дуже добре розпôзнати. Крôмъ того представлено ще въ илюстраціи вѣнець зъ картъ візитовыхъ, якій Русины завезли на могилу Шафарджика до Праги.

— **„Стеноґрафія Руска,** уложив І. Полиньскій, учитель стеноґрафіи, членъ ц. к. комісіи екзамінаційнои для учителѣв стеноґрафіи на львôвскôм университеті, директор бюра стеноґрафів галицкого сойму краевого. Львів 1891". — Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла дуже цѣнна книжочка обôймаюча 40 сторонъ літоґрафованого тексту письмомъ стеноґрафічнымъ. Потреба такои книжочки давалась вже вôдъ давна вôдчувати. Важнôсть сего пôдручника означує самъ авторъ въ переднôмъ словѣ такъ: „Користати зъ сеи книжочки можуть не лишь тотй, котрй бажають выобразувати ся на практичныхъ стеноґрафôвъ, але также и люде всякихъ интеліґентныхъ заводôвъ якъ учителѣ, судьѣ, адвокаты, дневникарѣ, публичнй бесѣдники и ин. до скорого нотованя вражень и мыслей, неменше также студенты университетôвъ и школъ середныхъ до списуваня выкладôвъ". Що до методы науки стеноґрафіи рускои то мусимо се примѣтити, що она есть дуже добре пôдобрана, легка и практична, а пôдручникъ такъ уложеный, що каждый може легко и самъ безъ учителя научитись зъ неи стеноґрафувати. Цѣна книжочки 1 зр. 50 кр.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

22 серпня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10.—10 50	9 80 10 50	10·—10·75	10·—10·50
Жито	9·——9 50	8·90—9·50	9·——9·75	9·——9·50
Ячмѣнь	7·——7·30	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·85	7·——7·50	6·90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижъ 22 серпня. Урядово сконстатовано, що пôдчасъ циклону на островѣ Мартінік погибло 218 людей, а ще бôльше есть покалѣченыхъ. Буря богато домôвъ розвалила, а многй такъ ушкодила, що люде остались безъ даху.

Римъ 22 серпня. Аґентія Стефаніого дôстала зъ Констанополя вѣсть, що Порта поручила ґубернаторови зъ Солуна заплатити на руки италіяньского консуля 2000 турецкихъ фунтôвъ на выкупно Солініса вôдъ розбишакôвъ.

Цетиньє 22 серпня. Малісоры убили одного чорногорского магометанина зъ околицѣ Дульчіньо. Чорногорске правительство внесло протестъ.

Берлинъ 22 серпня. Цѣсарь нѣмецкій зовсѣмъ вже подужавъ и возьме кôнно участь въ завтрѣшнôй парадѣ.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

КВИЗДЫ

выключно прив.

Restitutionsfluid

Вже ôдъ **30 лѣтъ** есть уживана зъ **найлѣпшимъ успѣхомъ** по многихъ **стайняхъ надвôрныхъ**, и въ **бôльшихъ стайняхъ** цивильныхъ и войсковыхъ, для **змôцненя** и **наданя силъ по великихъ змученяхъ** при **звихненяхъ, пôдбитяхъ, сухожиляхъ** и т. д.

Цѣна однои фляшки 1 зр. 50 кр.

Правдивый можна лишень зъ выжше наведеною маркою охоронною получити у всѣхъ аптикахъ и дроґуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

FRANZ JOHANN KWIZDA

k. u. k. österr. u. k. rumän. Hoflieferant, Kreisapotheker, Korneuburg bei Wien.

Рôкъ 1843 заложеня

ЗНАМЕНИТА

МАСА ВОСКОВА

власного выробу

загально за найлѣпшу узнана

також

ГЛЯЗУРА БУРШТИНОВА

до лякированя пôдлоги, сохне дуже скоро

заразомъ

головный свôй складъ

фарбъ, покостôвъ, лякерôвъ, неменше також оливу до паленя и до машинъ

поручае

ВОЛЬФЪ ЧОППЪ

у Львовѣ Жôвкôвска ч. 2.

Рôкъ 1843 заложеня.

Цирkъ братôвъ Сідолі

пôдъ дирекціею Цезара Сідолі

Въ недѣлю 23 серпня

два величавй представленя

о годинѣ 4 зъ полудня и о 8 год. вечеромъ.

Кожде представлене о богатôмъ новôмъ програмѣ.

Другій выступъ славныхъ музикальныхъ кловнôвъ

трехъ братей Лее

зъ цирку Ренца.

Передпослѣдный выступъ штучныхъ ѣздцôвъ

2 медведѣвъ Марка и Васілейки

выступуючихъ въ обохъ представленяхъ.

Цѣни мѣсць:

Льожа на 4 особъ: 6 зр. — Фотель въ льожи 1 зр. 50 кр. — Крѣсло въ партерѣ 1 зр. 20 кр.; I. мѣсце 80 кр.; II. мѣсце 50 кр. — Ґалерія 30 кр. — Войсковй до фельдфебля и дѣти до 10 лѣтъ платять за I. мѣсце 50 кр., II. 30 кр., Ґалерію 20 кр.

Ближшй вѣдомости подають плякаты и програмы.

Зъ высокимъ поважанемъ

Цезаръ Сідолі, *директоръ.*

Терпите ломане руки або ноги, рване, гостець, ревматиз котрй вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагае въ такихъ терпѣняхъ:

„Excelsior“

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшй слова подяки Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior.* Страшнй терпѣня, якй выдержавъ я зъ кож змѣною воздуха, довгй лѣта треваючй болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна с чана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятй, натертю кôлькохъ фляшокъ „**Excelsior**“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане т вати буде якъ довго жити буду, а першимъ еи вôдгомономъ най будуть тй сл моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ вынаходецъ „Excelsiora“ тысачѣ — бо кожд помагае скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрй коштують по 60 кр. в разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. е. за 2 фляшки „Excelsior оплату почтову и опакованe.

Прошу адресовати: Брониславъ Витк вичь, аптикаръ у Львовѣ, улиця Жовкôвска (ко рамны).

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выробляе фабрика выробôвъ гиґіеничнo - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылае щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧЙ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчь рам

поручае:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, р матизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдз

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апопльексію ут тивъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя доткну що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣс яко официялистъ приватный и зôставати зъ моею род ною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйши средствъ, якй менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ „**Нервотон** препоручуваного въ анонсахъ „**Календаря здоровля Л польда Литыньского**“, доказало чуда! Ото теперь руш рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що свои чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жовтачц гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Р пускае фльеґму, реґулюе и побуджае травленье, го раны жолудка, зтягае соки нездоровй, справяе лагôдн вôдхôдъ и дае добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.